

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е №55

Гр. С., 05.04.2019 г.

Апелативният специализиран наказателен съд, в закрито съдебно заседание на пети април през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА

ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ИЛИЕВА

ДАНИЕЛА ВРАЧЕВА

като разгледа докладваното от съдията Илиева внчд № 155/19 г. по описа на АСНС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, по реда на чл. 341, ал. 2, вр. чл. 249, ал. 3, предложение първо, вр. чл. 248, ал. 1, т. 3 НПК.

Образувано е по частен протест на прокурор при СП срещу протоколно определение от 12.03.2019 г. нохд № 728/18 г. СНС. С посочения по-горе съдебен акт е прекратено съдебното производство поради допуснати отстраними съществени нарушения на процесуални правила, довели до ограничаване на процесуални права на подсъдимите и делото е върнато на прокурора, съгласно чл. 249, ал. 2 НПК. В протеста се изразява несъгласие с извода на СНС за допуснати в обвинителния акт съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на подсъдимите. Счита, че в обстоятелствената част на обвинителния акт са посочени всички факти, които обуславят съставомерните признаци на престъплението по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 НК и участието на всеки от обвиняемите в тях. Намира, че не е налице констатираното съществено процесуално нарушение, произтичащо от вътрешно противоречие в обстоятелствената част на прокурорския акт, в която подс. З. и подс. Н. са описани като ръководители на ОПГ и неговата заключителна част, в която престъпната им деятелност е квалифицирана по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 НК. Застъпва становище, че изрично, по безспорен и категоричен начин, е посочено, че ролята на подс. З. и на подс. Н. е на основни участници, спрямо останалите участници, в процесното ОПГ. Счита, че при изготвяне на обвинителния акт не са допуснати процесуални нарушения, които да са съществени. Предлага отмяна, като неправилно, на прекратителното определение.

В срока по чл. 342, ал. 2 НПК, възражение срещу постъпилия частен протест е направено от адв. М., като защитник на подс. И. А. Н.. Излага съображения, че в обстоятелствената част на обвинителния акт са посочени подлежащи на доказване факти, които обуславят обективни и субективни признаци на престъпление по чл. 321, ал. 1, пр. 2 НК – ръководител, заедно с подс. З., на ОПГ, за което подс. И. А. Н. няма повдигнато обвинение, а му е повдигнато обвинение по чл. 321, ал. 2 НК за участие в ОПГ. Преценява обвинителния акт за негоден, тъй като съдържанието му не отговаря на изискванията на чл. 246 НПК и ТР № 2 от 07.10.2002 г. по т. д. № 2 от 2002 г., ОСНК и е налице противоречие между

обстоятелствена и заключителна част. Намира за правилен извода на СНС за допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правото на подс. Н. да научи за какво престъпление е привлечен в това качество. Моли за оставяне на протеста, като неоснователен, без уважение и потвърждаване определението на СНС.

Подсъдимите А. С. З., С. С. С. А., М. В. Г., В. Н., И. И. Г. и защитниците им, след изпълнение на процедурата по чл. 342, ал. 2 НПК, не правят възражение по постъпилия частен протест.

АСНС преценява частния протест за допустим, като подаден в преклузивния срок по чл. 249, ал. 3, вр. чл. 342, ал. 1 НПК, от активно легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на въззивен контрол.

След като се запозна с наведените в частния протест доводи и доказателствата по делото и като извърши проверка служебно и изцяло на правилността на атакуваното определение, АСНС преценява частния протест за основателен, поради което следва да бъде уважен. Атакуваният съдебен акт, като постановен при неправилно тълкуване и прилагане на процесуалния закон и задължителните указания на върховната съдебна инстанция по наказателни дела, изпълнени в ТР № 2/2002 г. ОСНС на ВКС – отменен. В изпълнение на правомощията си, регламентирани в разпоредбата на чл. 345, ал. 2 НПК, въззивната инстанция следва да реши въпросите по частния протест, като остави без уважение, като неоснователни, така заявените от защитата искания за прекратяване на съдебното производство. Съображенията за това са следните:

Въззивният съд намира за незаконосъобразни констатациите на СНС за допуснати от прокурора, в стадия „Действия на прокурора след завършване на разследването“, при съставянето на обвинителния акт, съществени отстраними нарушения на процесуални правила по смисъла на чл. 249, ал. 4, т. 1 НПК, изразяващи се в неясна воля на прокурора, във вътрешно противоречие в обстоятелствената част на обвинителния акт относно „качеството на участие на подсъдимите З. и Н. в ОПГ“ и заключителната част на прокурорския акт, „която е необходимо логично продължение на обстоятелствената част, а същата диспозиция съответства само на едната част от обстоятелствената част на обвинителния акт“, довели до накърняване правото на защита на подс. И. А. Н. и подс. А. С. З..

Основателен е поддържаният в частния протест довод за неправилност на определението на СНС в частта за противоречие между описателна и заключителна част на обвинителния акт относно престъпната деятелност на подс. И. А. Н. и подс. А. С. З., неправилно ценено като процесуално нарушение, от категорията на съществените такива, довело до ограничаване правото на обвинените лица да разберат в какво са обвинени.

Това е така, защото при очертаване престъпната деятелност на подс. Н. и подс. З. държавният обвинител е навел фактически твърдения за конкретно претендираната, съобразно дадената в заключителната част на обвинителния акт правна квалификация по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 НК, форма на изпълнителното деяние - участие в ОПГ, поради което е налице изискуемото от закона единство и непротиворечивост между очертаните в разпоредбата на чл. 246, ал. 2 и ал. 3 НПК, части на прокурорския акт. Допълнително изложените факти в л. 5 от обвинителния акт /за наличието на каквито обосновано се твърди и в депозираното писмено възражение на адв. М./ по ръководство от подс. И. А. Н. и подс. А. С. З. на престъпното сдружение, с участници и останалите подсъдими, които факти несъмнено не са мотивирали прокурора за положителна преценка за

събрани достатъчни доказателства за виновността на тези лица и за тяхното привличане като обвиняеми и за инкриминираната в разпоредбата на чл. 321, ал. 1, предл. 2 НК друга форма на изпълнителното деяние на така коментираното престъпление против реда и общественото спокойствие, ненужно и юридически неиздържано са намерили отражение в прокурорския акт. Правилно, така реализираният от държавния обвинител подход при структуриране на коментирания процесуален документ, с който се поставя началото на съдебната фаза на наказателното производство, е преценен от първостепенния съд като отклонение от императива на чл. 246, ал. 2 НПК, повеляващ в обстоятелствената част на обвинителния акт да се посочи престъплението, извършено от обвиняемия, индивидуализирано по време, място и начин на извършването му.

Обсъжданото процесуално нарушение обаче, според въззивния съд, незаконосъобразно е ценено от категорията на съществените такива и нарушаващо правата на обвиняемите да научат за какво престъпление са привлечени в това качество. За престъплението по чл. 321, ал. 3, т. 2, вр. ал. 2 НК, в презюмираната форма на изпълнителното деяние на което подсъдимите лица са предадени на съд – а именно: за това че за периода от м. септември 2016 г. до 30.01.2017 г. на територията на [населено място], участвали в организирана престъпна група с посочения персонален състав, създадена с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 и чл. 339, ал. 1 НК и с користна цел, са изложени в достатъчна степен фактически данни за обективните и субективни признаци на вмененото престъпление, не е нарушено единството между обстоятелствена и заключителна част на прокурорския акт и по никакъв начин не е препятствано гарантираното от Конституцията и процесуалния наказателен закон право на обвиняемото лице да узнае престъплението, като конкретен фактически състав и правна квалификация, за което е предадено на съд.

Не се споделя и дефинираното, на л. 19 от протокола от съдебно заседание на 12.03.2019 г. СНС, друго съществено процесуално нарушение, допуснато от прокурора при съставянето на обвинителния акт /л. 28/, произтичащо от неправилните, според СНС, съображения за строга пирамидално изградена йерархична структура и продължителен период на функциониране – в течение на близо две години и половина, на престъпното сдружение, които изводи не се подкрепят и са в противоречие с инкриминирания период от пет месеца на действие на организираната престъпна група, която е без изразен ръководител или организатор, поради което се касае за т. нар. хоризонтална ОПГ.

Периодът на съществуване на престъпното сдружение, определен последователно и безпротиворечиво с начален месец /септември 2016 г./ и с крайна дата /30.01.2017 г./ за всеки един от подсъдимите /л. 12, л. 14, л. 17, л. 19, л. 24, л. 26 от обстоятелствената част, л. 29 от правната обосновка и в диспозитива на обвинителния акт/, независимо от неправилното му цифрово пресмятане на л. 28, не би могъл да породи неяснота относно задължителния елемент на престъпната деятелност - времето на извършване на престъплението, поради което и не ограничава процесуалните права на привлечените към наказателна отговорност лица до степен да не могат да разберат за какво конкретно престъпление, посочено и като времеви рамки, са предадени на съд.

Конкретният вид структурираност на престъпното сдружение – пирамидално или хоризонтално, не съставлява съставомерен признак, съгласно законовото определение по чл. 93, т. 20 НК и няма как да влияе негативно върху процесуални права на подсъдимите З. и Н..

Предвид всичко изложено до тук и като постанови извод за незаконосъобразност

на проверяваното определение, обусловила основателност на частния протест, АСНС, в изпълнение на правомощията си по чл. 345, ал. 3 НПК, следва да отмени първостепенния съдебен акт и остави без уважение, като неоснователни, така заявените от защитата искания за прекратяване на съдебното производство. По изложените съображения, АСНС

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯВА протоколно определение от 12.03.2019 г. по нохд № 728/2018 г. СНС и вместо това:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Н., като защитник на подс. А. С. З., на адв. М., като защитник на подс. И. А. Н., на адв. Д., като защитник на подс. М. В. Г., на адв. Т., като защитник на подс. И. И. Г., за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения, като НЕОСНОВАТЕЛНО. Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: